

Рекао је: ‘Јеси ли још увек у стању у којем сам те оставио?’ Она је одговорила: ‘Да.’ Тада је Посланик, алејхисселама, рекао: ‘Заиста сам након тебе изговорио четири речи, три пута. Када би се оне измериле са оним што си ти изговорила од јутрос, надмашиле би их у тежини

Од Џувејрије, мајке верника, нека је Бог задовољан њоме: „Посланик, алејхисселама, је изашао од ње рано ујутру након што је клањао сабах (јутарњу молитву), а она је била у својој просторији за молитву. Потом се вратио касније, а она је још увек била у истом положају. Рекао је: ‘Јеси ли још увек у стању у којем сам те оставио?’ Она је одговорила: ‘Да.’ Тада је Посланик, алејхисселама, рекао: ‘Заиста сам након тебе изговорио четири речи, три пута. Када би се оне измериле са оним што си ти изговорила од јутрос, надмашиле би их у тежини: ‘Субханаллахи ве би-хамдихи, адеде халкихи, ве рида нефсихи, ве зинете аршихи, ве мидаде калиматихи.’“

[صحیح] [رواه مسلم]

Посланик, алејхисселама, изашао је од своје супруге, мајке верника Џувејрије, нека је Бог задовољан њоме, рано ујутру након што је клањао сабах, а она је седела на свом месту за молитву. Потом се вратио касније, а она је још увек била на истом месту. Рекао је: „Јеси ли још увек у стању у којем сам те оставио?“ Она је одговорила: „Да.“ Посланик, алејхисселама, рече: „Изговорио сам након тебе четири речи и поновио их три пута. Када би се по награди упоредиле са свим оним што си ти изговорила све време док седиш, надмашиле би их“: (Субханаллах) – Слава Богу, и Он је чист од свих недостатака. (ве би-хамдихи) – Хвала Му, јер Њему припада лепа хвала. (адеде халкихи) – Бројем Његових створења, која само Бог може побројати. (ве рида нефсихи) – У мери која Га задовољава према онима с којима је Он задовољан, а то је нешто што је недокучиво. (ве зинете аршихи) – Тежином Његовог Престола, који је највеће и најтежије од свих створења. (ве мидаде калиматихи) – Количином Његових речи, а Божије речи су неограничене и не пресушују. Ово обухвата и укључује све три категорије, јер Божије речи немају границу нити крај у својој мери, опису или броју. Међутим, намерно је да се истакне претераност у количини, јер се прво спомиње оно што броји велики број, попут броја створења, а затим се уздиже на нешто узвишеније, изражено као задовољство Његове душе, па тежина највећег створења, престола. Прва је за број и количину, друга за особину и квалитет, а трећа за величину и тежину.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

